

Ünnep az aggteleki és dobsinai barlangban.

A Kárpát-egylet keleti osztálya évek óta állandó buzgóságot fejt ki, hogy vármegyénk e természeti ritkaságait a turista-világgal megismertesse s annak forgalmá e szegény vármegye még szegényebb köznépek javára kamatoztassa. Így a buzgó vezetőség — élén *Siegmeth* Károly alelnökkel, *Münnich* Kálmán bányai igazgatóval és *Fülöp* Károly titkárral — minden nyáron meghívja a fővárosi és a megyei sajtó képviselőit e tündér-szép helyekre s ott magyaros vendégszeretettel fogadja és vendégeli meg őket.

Tornaljától kezdve kocsis, reggeli, beléptijegy, ebéd, stb. minden e vendégszeretetből áll a meghívottak rendelkezésére. Kivették ebből részüket a környék nemes földesurai: a Hevessyek, a Tornallyayak. Az ő szivességükből mult vasárnap már kora reggel pompás fogatok röpitették a Budapest—Miskolczról a félhatossal érkező budapesti újságírókat a Baradla melletti régi menházhoz. Ahol is finom villásreggeli után az egész társaság a csepkőbarlang bejárata elé vonult. Itt folyt le a nap legszébb, legmegkapóbb eseménye egy fehérmárvány, aranybetűs emléktábla ünnepies leleplezése.

A Kárpát-egylet fáradhatatlan titkár-ügyésze *Fülöp* Károly, kassai hirneves ügyvéd nagyszabású, szép beszédben méltatta a derék egyesületnek és kivált *Siegmeth* Károlynak és *Münnich* Kálmánnak óriási érdemeit, melyeket a csodás barlang felmérése és megközelíthetése érdekében évtizedek óta önzetlenül és áldozatkész munkásságukkal megszerezték.

Az ő érdemeiket örökíti az emléktábla, mely a bejárattól balra mintegy másfélölnyi magasságban van a kőfalba művészi ízléssel elhelyezve. Óriási tetszéssel fogadott beszédje közben lehullott a lepel, s a szép kivitelű tábla gondozását a fenntartó bizottság elnöke *Gedeon* Jenő mérnök vette vette át talpraesett beszéd kíséretében. Ekkor az időközben mintegy 200 főre szaporodott ünneplő gyülekezet háta megett megzendült a *Csóri* Lajos bandája. S ennek hangjainál indultak 3 csoportban a természetnek e világsodájába. A görögök *Alvilága*, a keresztyének *Pokla* és *Paradicsoma* — a képzelet e tűnő alkotásai eltörpülnek a Baradla mesés valósága, fenséges méretei, nagyszerű alakulatai mellett! Ezeket leírni azonban nincs idő, nincs hely! Menjen el mindenki, akinek ép keze-lába van és győződjék meg személyesen!

Az idei kirándulásnak ott benn is volt két megkapó mozzanata. Az egyik a *Pokol* egyik óriási palotájának *Rákóczy* teremmé keresztelése. Riadó éljen és a *Rákóczy*-induló zengése közben! A másik a „Nagytemplomban“ *Harmath* Ilonának, a népszínház szépséges ének-művésznőjének remek hangversenye. Ötven-hatvan öltre a föld alatt. Rengeteg méretű, bizarr alaku és szeszélyesen csipkézett, diszitett teremben. Egy hatalmas csepkőoltártól mistikus fényben zendült fel a művészi ének. Hatalmas, tiszta lírai hangján, művészi előadásában azok a gyönyörű magyar nóták mindenkit templomi hangulatba hangoltak. Hát még meg a Hymnus! Vagy 200 férfi — nő levett kalappal énekelte. Zengve-zugva szállt az szerteszt az üregekben százszorosán megerősödvé. Ez volt a mi vasárnapi isteni tiszteletünk!

A barlang megtekintése után a régi bejáratnál ünnepi ebéd várt ünnepi szép beszédekkel. Ezek közül kiemelkedett a *Fülöp* Károlyé, aki vármegyénk nemesi családjaira, majd külön is nagynevű alispánunkra üritett poharat; a *Bornemisza* László alispáné, aki a nála megszokott szónoki lendülettel és nemes formában éltette a vármegye közönség nevében a vendégeket; aztán a *Kathona Gézaé*, aki lapunk nevében és megbízásából köszöntötte fel a budapesti sajtó munkásait, óriási tetszés közben méltatván az országos sajtó nemzeti jelentőségét és kulturális feladatait, a *Seffer* Lászlóé, *Münnich* Kálmáné stb. stb. No és mindenek felett tetszetek a *Komoróczy* Miklós barkó mókái, de talpraesett felköszöntői is. — Szóval nagyon szép volt az egész. Vajha meg-